

ROZWAŻANIA NA KAŻDY DZIEŃ

Książka: Wspólnota i rozeznanie duchowe

Modlitwa tygodnia: *Święta Trójco, jedyny Boże, pragnę być jedno z Tobą i z innymi. Niech miłość na zawsze we mnie zagości, niech zawsze ma we mnie mieszkanie.*

↳ Im bardziej obfite serce, tym większa radość w ojcowskim sercu Boga: 30 minut dziennie to mój dar dla Niego – chcę pozostać wierny w tym darze!

DZIEŃ PIERWSZY

1. Lektura: rozdział 1. książki nr 7.
2. Osobista modlitwa – rozmowa z Bogiem.
3. Notowana refleksja.

Thomas Merton powiedział: „Nikt nie jest samotną wyspą”. Oznacza to, że każdy człowiek żyje w relacjach z innymi. Z woli Boga jesteśmy powołani do życia wspólnotowego. Czy jesteś człowiekiem wspólnoty?

✦ *Teksty Pisma świętego mają ci pomóc w codziennej modlitwie i pogłębieniu przeżycia tematów Seminarium. Ten tydzień poświęcony jest tematyce Kościoła. Spodobato się Bogu zbawiać ludzi nie pojedynczo, ale jako jeden lud. Kościół, zrodzony w sercu Ojca, Jezus złożył na ziemi jako swoje mistyczne Ciało. W nim pozostał obecny, w nim wciąż zbawia i uświęca ludzi poprzez Ducha Świętego. Nie można kochać Chrystusa, nie kochając Kościoła. O tę miłość módl się w tym tygodniu – minimum 30 minut dziennie.*

DZIEŃ DRUGI

1. Lektura: rozdział 2. i 3. do s. 46 książki nr 7.
2. Osobista modlitwa – rozmowa z Bogiem.
3. Notowana refleksja.

Czy pragniesz pracować w dziele Boga? Oznacza to budowanie od dachu, tzn. trwanie na modlitwie, by najpierw odnaleźć wolę Bożą i poznać Jego zamiary. Czy wolisz jednak budować dzieła dla Boga – samemu wyznaczać plany i realizować je po swojemu? Jak jest w twoim życiu? Jak je planujesz?

✦ **Dzieje Apostolskie 2,36; 3,15**

Bóg uczynił Jezusa Panem nad panami, Mesjaszem – DAWCĄ ŻYCIA. Czy i ty tak naprawdę uczyniłeś Jezusa PANEM całego życia, wszystkich jego wymiarów? Czy w ręku Jezusa są klucze do najtajniejszych sfer twojej osobowości, twoich marzeń, pragnień, relacji? Rozmawiaj o tym z Chrystusem Panem.

Panie Jezu chcę Ci oddać to, co do tej pory ukrywałem przed Tobą. Bądź prawdziwie i całkowicie moim PANEM! Chcę nie tylko wyznawać Cię ustami, ale mocno w Ciebie wierzyć w swym sercu.

Cristo te ama

DZIEŃ TRZECI

1. Lektura: rozdział 5. i 6. książki nr 7.
2. Osobista modlitwa – rozmowa z Bogiem (s. 64 książki nr 7).
3. Notowana refleksja.

Kościół to wspólnota, za którą jesteś odpowiedzialny. Czy to nie przez brak miłości w twoim sercu Kościół wygląda tak, jak wygląda? A może dary złożone w tobie do budowania Kościoła są zakopane? Czy czujesz się odpowiedzialny za wspólnotę Kościoła? Co chcesz dla Niego zrobić?

✝ List do Galatów 2,20; List do Filipian 1,21

Serce człowieka może zmienić tylko Bóg. Nowina Ewangelii to nowe prawo dane nam przez Chrystusa. On daje nam swojego Ducha Świętego, aby żyć w nas. Potrzeba więc Ducha Świętego, który przemieni ludzkie serce – twoje serce. Czy przychodzisz do Jezusa jak do ZRÓDŁA ŻYCIA, jak do ZRÓDŁA DUCHA ŚWIĘTEGO? Czy jesteś gotów, by to życie trwało w tobie, by Duch Święty nadal przemieniał twoje serce? A może przerwałeś zabieg „transplantacji” swojego serca i zatrzymałeś życiodajny strumień miłości?

O, Panie Jezu, jak bardzo pragnę Twego Ducha, jak bardzo pragnę Jego poruszeń – przepływu przez moje chore serce. Odnów we mnie moc swej miłości, aby także ze mnie popłynęły strumienie ŻYWEJ WODY dla innych.

DZIEŃ CZWARTY

1. Lektura: rozdział 7. do s. 96 książki nr 7.
2. Osobista modlitwa – rozmowa z Bogiem (s. 95 książki nr 7).
3. Notowana refleksja.

Wszystko powinno zaczynać się od modlitwy. Dlatego chcę, Panie, modlić się za wspólnotę Kościoła, za grupy modlitewne, za wspólnoty małżeńskie. Daj mi pomysły, by każda wspólnota stawiała się Tobą silna.

✝ List do Galatów 5,16-23

Bóg mówi dziś tobie o człowieku wewnętrznym i zewnętrznym. Działanie Ducha Świętego sprawia, że człowiek zmienia swoje pragnienia, kryteria i wartości. Nie dąży już za pragnieniami ciała, ale czyni to, do czego wyzwała go Duch Prawdy!

Panie mój, to z Twojej łaski jestem tym, kim jestem. Stałem się człowiekiem wewnętrznym – DZIECKIEM BOŻYM, ożywionym Duchem Świętym. Jak wiele jest jeszcze do zrobienia, jak wiele jeszcze musi we mnie obumrzeć, bym wydoskonalił się w prawdzie, bym był święty jak Ty! Maryjo, ucz mnie ŚWIĘTOŚCI! Maryjo, ucz mnie przezwyciężania samego siebie! Maryjo, ucz mnie zawierzenia – tak jak Ty zawierzyłaś.

W stanie wewnętrznego pocieszenia i bliskiego obcowania z Bogiem podejmij konkretne postanowienie w wewnętrznej przemianie twojego serca.

DZIEŃ PIĄTY

1. Lektura: rozdział 9. i 10. do s. 127 książki nr 7.
2. Osobista modlitwa – rozmowa z Bogiem.
3. Notowana refleksja.

Wzrastać w Chrystusie to coraz lepiej Go poznawać, coraz bardziej Go kochać i wstępować w Jego ślady. Miernikiem, czy tak się dzieje, jest Ewangelia – życie Jezusa. O jednym trzeba pamiętać: uczeń Chrystusa jest zawsze zasłuchany w Słowo Boże.

✝ List do Galatów 5,19-23

Panie, oczyść mnie z błędów ukrytych przede mną – woła psalmista. I ja za nim proszę, byś Ty, Chryste, oczyścił mnie z moich wad, słabości. Pragnę być świętym. Proszę Cię, Panie, pokaż mi moje wady, bym mógł Ci je oddać, aby one już nigdy nade mną nie panowały.

Zapisz cechy twojej osobowości, które dostrzeżesz na modlitwie. Pozwoli ci to poznać twoje słabe strony, które wykorzystuje duch zły.

Wielbię Cię, Ojczy i Synu i Duchu Święty, za wszystkie owoce zbawienia, których doświadczam, za wszelkie dobro we mnie, za przemianę moich postaw i zachowań.

Zapisz, co zmieniło się w tobie, odkąd zacząłeś iść za Jezusem.

Panie Jezuu, chcę nadal iść za Tobą i doświadczać tej przemiany, która dzięki Tobie stała się udziałem mego wewnętrznego życia. Chcę radować się świętością, którą buduję z Twoim Duchem.

Dwa sztandary: Chrystusa i szatana. Pod którym z nich chcesz, aby upływało twoje życie? Po której stronie zaangażujesz myśli, siły, uczucia, wolę?

sztandar Chrystusa

sztandar szatana

„666”

(Ap 13,18)

DZIEŃ SZÓSTY

1. Lektura: rozdział 4., 8. i 11. książki nr 7.
2. Osobista modlitwa – rozmowa z Bogiem.
3. Notowana refleksja.

Panie, naucz mnie słuchać, naucz mnie patrzeć, bym umiał służyć, nie raniąc.

✝ List do Rzymian 12,4-5

Osobiste spotkanie z Jezusem Chrystusem musi się koniecznie przerodzić w spotkanie z naszymi bliźnimi. Kto kocha Jezusa, który jest Głową Ciała, kocha całe Ciało. Kto przyjmuje Jezusa, przyjmuje uczniów Jezusa.

O, Panie mój, pragnę iść do innych, do tych, których mi dajesz, aby szukać w nich Ciebie i KOCHAĆ W NICH CIEBIE. Ja wiem, że oni pragną żyć w komunii miłości, w Duchu Świętym z Ojcem, z Tobą, z Maryją, ze świętymi i ze sobą nawzajem. Co mam czynić, Chryste, byś Ty mógł dawać swoją miłość przez moje serce, ręce i życie? Mów, Panie, jak być całym dla Ciebie, dla innych i dla Kościoła.

DZIEŃ SIÓDMY

1. Lektura: rozdział 3. od s. 46, rozdział 7. od s. 97, rozdział 10. od s. 127 książki nr 7.

2. Osobista modlitwa – rozmowa z Bogiem.

3. Notowana refleksja.

Kościół i każda Boża wspólnota to miejsce dzielenia się Jezusem. Także życie chrześcijanina to miejsce dzielenia się Bogiem jak chlebem, bo Bóg jest dobry. Żyjesz po to, by dzielić się Bogiem, a wtedy On sprawia, że miłość przepływa przez twoje ręce, oczy, życie...

✝ List do Rzymian 5,5

Węzłem wspólnoty jest miłość Boża, wlana w nasze serca przez danego nam Ducha Świętego. Ta miłość jest widoczna na zewnątrz: „Patrzcie, jak oni się miłują”.

Jezu mój, czy to możliwe, bym żył w takiej wspólnocie miłości z innymi? Czy Ty dajesz mi taką nadzieję? Jeśli ona pochodzi od Ciebie, to wiem, że TA NADZIEJA ZAWIEŚĆ NIE MOŻE. Panie, ja gorąco pragnę żyć we wspólnocie, w której miłość – Duch Święty – jest postrzegany przez innych. We wspólnocie jednego serca!

Spróbuj zaproponować kilku osobom z twojej grupy głębsze poznanie się w Jezusie, by być nawzajem dla siebie Chrystusem.

PODSUMOWANIE TYGODNIA

KOŚCIÓŁ JAKO WSPÓLNOTA

„Trwali oni w nauce Apostołów i we wspólnocie, w łamaniu chleba i w modlitwach. [...] Sprzedawali majątki i dobra i rozdzielali je każdemu według potrzeby. Codziennie trwali jednomyślnie w świątyni, a łamiąc chleb po domach, przyjmowali posiłek z radością i prostotą serca” (Dz 2,42.45-46).

Kto odnawia się w Chrystusie, ten równocześnie odkrywa radość bycia we wspólnocie Kościoła. Odkrywa tajemnicę Kościoła i podejmuje za Kościół odpowiedzialność. Co oznacza być we wspólnocie Kościoła? Św. Łukasz w Dziejach Apostolskich mówi, że oznacza to trwanie w nauce apostołów, czyli w żywej tradycji Kościoła. Następnie oznacza to trwanie we wspólnocie z innymi, a więc w przebaczeniu i pojednaniu, gdzie sakramentem jedności jest łamanie chleba, czyli Eucharystia. Oznacza to także dzielenie się dobrami z innymi oraz codzienne trwanie na modlitwie – indywidualnie lub we wspólnocie.